

مادرانی که به نظرشان کودکشان همیشه بیمار است!

تهران (پانا) - برخی رفتارها یا عادت‌های عجیب ما در حقیقت نشان‌دهنده یک بیماری روحی پنهان است که از آن بی‌اطلاعیم. مثلا مراجعه بیش از حد به پزشک برای معاینه کودک به هر دلیل کوچک، احتمالا یکی از نشانه‌های مراقبت افراطی است چراکه کودک در معرض روش‌های غیرضروری درمانی قرار می‌گیرد. غافل از این‌که نگرانی مدام والدین برای کودک، عواقب جبران‌ناپذیری در آینده او دارد.

به ZWNJ گزارش خراسان، به ZWNJ؛طور مثال، چنین کودکانی در آینده برای تامین نیازهای احساسی خود تظاهر به بیماری را در پیش می‌ZWNJ؛گیرند. سندروم «مونشهاوزن با وکالت» (Munchausen syndrome by proxy؛ raquo) یک اختلال روانی و نوعی کودک آزاری است که در برخی والدین یا پرستاران کودک دیده می‌شود و بیشتر در میان مادران شایع است. این اختلال نام خود را از «بارون فون مونشهاوزن»؛ raquo؛ آلمانی، نویسنده مشهور داستان ZWNJ؛های ماجراجویانه در قرن ۱۸ گرفته ZWNJ؛است. افراد مبتلا به این اختلال روانی، نشانه ZWNJ؛های بیماری را به طور ساختگی در کودک خود یا هر فرد دیگری که مسئول مراقبت از او هستند، می‌ZWNJ؛بینند یا به ZWNJ؛عبارتی دیگر به ZWNJ؛وجود می‌ZWNJ؛آورند! برخی مادران از این روش برای جلب توجه و محبت دیگران استفاده می‌ZWNJ؛کنند و از تحسین دیگران برای از خودگذشتگی ZWNJ؛شان در مراقبت از بیمار، لذت کاذب می‌ZWNJ؛برند و ناآگاهانه اقدامی خطرناک می‌کنند!

چرا شناسایی این اختلال سخت است؟

ممکن است سال ZWNJ؛ها طول بکشد تا این اختلال تشخیص داده شود و شناسایی فوری، تقریبا غیرممکن است. یک دلیل آن، تلاش فرد مبتلا برای مخفی کردن این اختلال در خود است. هیچ مادری نمی‌ZWNJ؛پذیرد که خود، به ZWNJ؛طور ساختگی نشانه ZWNJ؛های بیماری را در کودکش به ZWNJ؛وجود آورده ZWNJ؛است. فرزندان چنین مادرانی، معمولا به ZWNJ؛دلیل ابتلا به بیماری ZWNJ؛های مختلف، پی در پی در بیمارستان بستری می‌ZWNJ؛شوند بدون این ZWNJ؛که دلیل بیماری مشخص شود. نشانه ZWNJ؛هایی که مادر برای پزشک توضیح می‌ZWNJ؛دهد با نتایج آزمایش ZWNJ؛ها هماهنگی ندارد و پزشک مربوط را به اشتباه می‌ZWNJ؛اندازد. مادر تلاش زیادی می‌ZWNJ؛کند اطلاعات پزشکی بیش ZWNJ؛از ZWNJ؛حد خود را که معمولا از سایت ZWNJ؛های پزشکی دریافت کرده ZWNJ؛است به رخ دیگران بکشد. هنگام بستری کودک در بیمارستان، مادر تمام مدت اصرار به ماندن در کنار او دارد و کودک را با تیم پزشکی تنها نمی‌ZWNJ؛گذارد. با پزشک و پرستار، زیاد صحبت می‌ZWNJ؛کند و سعی در تزریق دانسته ZWNJ؛های خود به آن ZWNJ؛ها دارد و به ZWNJ؛جای آن ZWNJ؛ها تصمیم به انجام آزمایش، جراحی و تجویز داروهای غیرضروری می‌ZWNJ؛گیرد! روان ZWNJ؛شناسان معتقدند احتمالا یک تجربه سخت در گذشته، بی‌ZWNJ؛توجهی و بد رفتاری با آن ZWNJ؛ها در کودکی و از دست دادن عزیزی در آن دوران می‌ZWNJ؛تواند در ایجاد این اختلال روانی نقش زیادی داشته باشد.

راه درمان این اختلال چیست؟

در این مبحث ما دو بیمار داریم، مراقبت ZWNJ؛کننده یعنی مادر که مبتلا به این اختلال است و کودک به عنوان مراقبت ZWNJ؛شونده که قربانی این اختلال بوده است. فرد بیمار تمایلی به قبول اختلال روانی خود ندارد اما به محض پذیرش آن با کمک جلسات متعدد روان ZWNJ؛درمانی، مهم ZWNJ؛ترین راه و اولین گام درمانی او، اصلاح رفتار و کاهش دسترسی مفرد او به منابع پزشکی است. گام بعدی، بررسی فاکتورهای مسبب اختلال است. خانواده ZWNJ؛درمانی با تمرکز بر تنش و بهبود روابط در خانواده، به کاهش علائم این اختلال کمک بزرگی می‌ZWNJ؛کند. دارویی برای درمان توصیه نمی‌ZWNJ؛شود و اگر هم دارویی استفاده شود، صرفا عوارض مرتبط با این سندروم مثل افسردگی، اضطراب و اختلالات شخصیتی را بهبود می‌ZWNJ؛بخشد.